

दाक्षायणयज्ञोमिष्टोममप्येति. पशुरूपवसथे भवति. तमेवानुये के च पशुबंधास्ते सर्वेभिष्टोममपियंतीळादधो नाम यज्ञक्रतुस्तं दध्ना चरंति; दध्ना दधि धर्मं दधि धर्ममेवान्विळादधोभिष्टोममप्येति ॥ ४० ॥

इति नु पुरस्तादथोपरिष्ठात्पंचदशोक्थ्यस्य स्तोत्राणि; पंचदश शस्त्राणि; समासो मासधा संवत्सरो विहितः; संवत्सरो मिर्वैश्वानरो भिरभिष्टोमः. संवत्सरमेवानूक्थ्योभिष्टोममप्येत्युक्थ्यमपियंतमनुवाजपेयोप्येत्युक्थ्योहि स भवति. द्वादशरात्रेः पर्यायाः सर्वे पंचदशास्ते द्वौ द्वौ संपद्यत्त्रिंशदेकविंशं. षोळशि साम त्रिवृत्संधिः; सा त्रिंशत्समासस्त्रिंशन्मासस्य रात्रयो मासधा संवत्सरो विहितः. संवत्सरो मिर्वैश्वानरो भिरभिष्टोमः; संवत्सरमेवान्वतिरात्रोभिष्टोममप्येत्यातिरात्रमपियंतमन्वत्पोर्यामो प्येत्यातिरात्रोहि स भवत्येतद्वै ये च पुरस्ताद्ये चोपरिष्ठाद्यज्ञक्रतवस्ते सर्वेभिष्टोममपियंति. तस्य संस्तुतस्य नवतिशतं स्तोत्रियाः; सा या नवतिस्ते दश त्रिवृतोथ या नवतिस्ते दशाथ या दश. तासामेकास्तोत्रियोदेति त्रिवृत्परि शिष्यते; सोसावेकविंशो ध्याहितस्तपति. विषुवान्वा एष स्तोमानां दश वा एतस्मादवीचस्त्रिवृतो दशपरांचो मध्य एष एकविंश उभयतो ध्याहितस्तपति. तद्यासौस्तोत्रियोदेति सैतस्मिन्नध्यूळ्हा स यजमानस्तद्वैवं क्षत्रं सहोबलमश्रुते ह वै दैवं क्षत्रं सहोबलमेतस्य ह सायुज्यं सरूपतां सलोकतामश्रुते य एवं वेद ॥ ४१ ॥

देवा वा असुरैर्विजिग्याना ऊर्ध्वाः स्वर्गं लोकमायंत्सोमिर्दिविस्पृगूर्ध्व उदश्रयत; सः स्वर्गस्य लोकस्य द्वारमवृणोदमिर्वै स्वर्गस्य लोकस्याधिपतिस्तं वसवः प्रथमा आगच्छंस्त एनमब्रुवन्नति नोर्जस्याकाशं नः कुर्विति स नास्तुतो तिस्रक्ष्य इत्यब्रवीत्स्तुत नु मेति तथेति. तं ते त्रिवृतास्तोमेनास्तुवंस्तां स्तुतोत्यार्जत; ते यथालोकमगच्छंस्तं रुद्रा आ-